

άνοδος

το φροντιστήριο των επιτυχιών

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

A1.

Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας από πολύ αριστοκρατική γενιά αλλά με χαρακτήρα πολύ διεστραμμένο, συνωμότησε εναντίον της πολιτείας. Αυτόν είχαν ακολουθήσει μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας διώχθηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του πιάστηκαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

...ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, εάν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε με σκληρότητα και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, ότι δε θα υπάρξει κανείς τόσο ανόητος, που να μη βλέπει ότι έγινε συνωμοσία, κανείς (δε θα υπάρξει) τόσο αχρείος, που να μην το ομολογήσει.

B1.

1β

2α

3β

4γ

5γ

B2.

ρεαλιστής: *rem*

σοσιαλισμός: *socii/consecuti/secuti*

στραγγαλίζω: *strangulati*

φίρμα: *confirmaverunt*

ρήγας: regie

Γ1.

*nobilissima genera
clariores, clarissimi
cuiusdam
viros
urbium
carcer
spe
sententiam
multum, plus, plurimum
earum
coniuratio*

Γ2α.

*pervenerit: pervenire
videat: videre
fateatur: fateri*

Γ2β.

*coniurem
consequuntur
expellebas
deprehendendi
aluissemus
nascituram και naturam
dic
intellectu
esse*

Δ1α.

*ingenii: γενική της ιδιότητας, ετερόπτωτος προσδιορισμός στο "vir"
ex urbe: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης (:
κίνησης από τόπο) στο "expulsus est"
eius: γενική κτητική, ετερόπτωτος προσδιορισμός στο "socii"
non credendo: αφαιρετική γερουνδίου, επιρρηματικός προσδιορισμός, που
δηλώνει τον τρόπο στο "confirmaverunt"
factum esse: ειδικό απαρέμφατο και αντικείμενο στο ρήμα "dicerent"*

Δ1β.

δευτερεύουσα αναφορική επιρρηματική συμπερασματική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο περιεχόμενο της κύριας με ρήμα το "intellego". Εκφέρεται με (δυνητική) υποτακτική, διότι το αποτέλεσμα στη λατινική θεωρείται πάντα μία υποκειμενική κατάσταση. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα ("fateatur"), διότι εξαρτάται από ρηματικό τύπο αρκτικού χρόνου ("fore": εξάρτηση του απαρεμφάτου από το "intellego") και σε σχέση με αυτό εκφράζει το σύγχρονο στο παρόν. Έχουμε ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Στην κύρια πρόταση υπάρχει το "tam".

Δ2α.

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum proelio victum, interfecit.

Δ2β.

Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη που δηλώνει τον χρόνο και προσδιορίζει το «coniuravit».

Το «consulibus» είναι κατηγορηματικός προσδιορισμός στα κύρια ονόματα «Marco Tullio Cicerone», «Gaio Antonio», τα οποία είναι υποκείμενα.

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.